

14575-05-23
01/08/2024

תלה"מ
בית משפט לענייני משפחה קריית גת

בפני השופט:
בן שלו

- נגד -

הנתבע:
ת.ח. ת"ז XXX
עו"ד גיל שחף עו"ד מור כהן ואח'

התובעת:
י.ש.ב. ת"ז XXX
עו"ד רמי זמיר

פסק דין

1. בתביעה שלפני עותרת אמן של שתי הקטינות מ' וא', ילידות 2013 ו- 2016 בהתאמה, גם לשינויים של הסדרי שהות עם האב, אשר הוסדרו בהסכם גירושין כולל מיום 2.6.20, אשר קיבל תוקף שיפוטי ביום 4.6.20 (תה"ס 5812-06-20 ; להלן: "ההסכם" ו"פסק הדין", בהתאמה).

בה בעת, עותרת האם גם להורות על נקיטה בהליכי ביצוע כנגד האב מכח סעיף 7 לחוק בתי המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה - 1995 (להלן: "חוק בתי המשפט"). זאת בדמות השתת סנקציות כספיות כנגד האב בגין כל הפרה של זמני שהות שייקבע בית המשפט על פי עתירתה.

2. בגדריו של ההסכם, בין היתר, נקבע מנגנון של שהיה עם האב יומיים בשבוע לאחר המסגרות כולל לינה אחת לפחות, ולכל הפחות לינה בסוף שבוע אחד מדי חודש - כל אלה, בהתאם לסדרי עבודתו של האב, עובד חברת XXX, במשמרות, תוך שתיאום זמני השהות הקונקרטי יוסדר מדי חודש בהתאם לסידור העבודה החודשי המתוכנן של האב ולאילווצים חריגים נוספים של הצדדים (סעיפים 29 - 44 להסכם). זאת, לצד חיוב האב במזונות כל אחת מהקטינות בסכום יסוד של 2,250 ₪ לחודש בתוספת מחצית הוצאות רפואה וחינוך. עוד הסכימו הצדדים על העברת זכויות האב בדירה המשותפת כנגד ויתור האם על זכויות הסוציאליות של האב.

3. תחילה נוהלו לפני שתי תובענות - האחת תביעת האב להסדרת זמני שהות שוויוניים ואילו השנייה, תביעת האם, שנוסחה המקורי כוון לשינוי זמני השהות הפסוקים או לחילופין העתקת מקום מגורי הקטינים.

4. בדיון בשתי התובענות ביום 28.2.24 התברר כי למעשה, הסעד לו עתר האב בתביעתו איננו ישים אופרטיבית לדיון, ומנגד גם עלה כי האם למעשה מביעה חרטה על הסכמתה לתוכנית זמני השהות שעל פי ההסכם.

עם תום הדיון הוריתי על מחיקת תובענת האב, ציינתי כי אחד הסעדים שנתבעו על ידי האם (הרחבת זמני השהות וקיבועם לימים ספציפיים) איננו ישים כפי הנראה והסעד הנוסף איננו קונקרטי כל עיקר, הוריתי כי ככל שלא תוגש כל בקשה אופרטיבית מטעם האם תוך פרק הזמן שנקבע, אורה גם על מחיקת תביעת האם.

5. הוגשה בקשה לתיקון כתב התביעה ושעה שכתב הגנה מתוקן הוגש בפועל, נעתרתי לבקשה לתיקון כתב התביעה. בכתב התביעה המתוקן עותרת האם כאמור לשינוי מנגנון זמני השהות הפסוקים כמו גם להשתת צעדי אכיפה כנגד האב להבטחת קיומם. לדברי האם בכתב התביעה, המנגנון שתלוי בזמני עבודתו של האב הרסני עבור הקטינות בעיקר, אולם איננה מנמקת מדוע, שעה שעיקר הנמקותיה נעוצות בהשלכתו של מנגנון זה על סדר יומה של האם עצמה.

עוד טענה האם להפרות של האב את מנגנון הסדרי השהות הפסוק.

6. בכתב ההגנה המתוקן טען האב כי לא קמה כל עילה לשינוי הסדרי השהות הפסוקים, עתר לסילוק התובענה על הסף, והבהיר שבמסגרת ההסכם הובאו בחשבון שיקולים משיקולים שונים, שהם בבחינת חיובים שלובים – בהם גם שיעור דמי המזונות וויתורו על זכויותיו בדירה המשותפת. האב טען כי האם עצמה היא שאיננה מקיימת את הוראות ההסכם ומפרט בין היתר את השיקולים הכרוכים עם מקום עבודתו ב-16 השנים האחרונות שהובילו להסדר שבהסכם ולכך שאיננו יכול להידרש ל"מערכת שעות" אחרת, הגם שלדידו הוא מקיים קשר הדוק עם בנותיו על פי ההסדר הנוהג.

7. בהתאם להחלטתי מיום 18.4.24, הצדדים הסכימו שהתובענה תוכרע על יסוד כתבי הטענות (בין היתר לאור טענה של האם בדבר מצב רפואי שיחייב אותה בהתערבות ניתוחית).

ביום 3.6.24 הוריתי גם על הגשת עיקרי טיעון מטעם הצדדים, שהוגשו.

8. בעיקרי הטיעון חזרה האם על עתירתה להסדיר לינה של הקטינות אצל האב פעמיים בשבוע אורח קבע ובימים קבועים, כמו גם שהות שלהן בכל שבת שניה, ולעתור להשתת קנס של 600 ₪ בלינה בכל סוף שבוע או חג ו-300 ₪ בימי חול.

9. בעיקרי הטיעון חזר גם האב על עמדתו מכתב ההגנה, הדגיש כי לשיטתו לא קמה כל עילה לשנות הוראה מהוראות ההסכם, בין היתר לנוכח חיוביו השלובים; הבהיר כי האם עצמה ויתרה על הגשתו של תסקיר באופן שמלמד שהלכה למעשה אין כל אינדיקציה שעתירתה של האם עולה בהכרח בקנה אחד עם טובת הילדות, שזוכות להורות דומיננטית שלו גם על פי ההסכם הקיים ועותר כי ככל שיושתו צעדי אכיפה, יש להשיתם הדדית, בסכום של 500 ₪ באמצע השבוע ו-1,000 ₪ לכל הפרה בסוף השבוע או בחג.

10. לאחר שעינתי במכלול המצוי בתיק שוכנעתי כי לא קמה עילה לשנות מן ההסדר הנוהג עתה, מקום בו בעיקרו של דבר אכן העתירה לשינוי מתמקדת לכל הפחות בעיקר (אם לא באופן בלבדי) בהשפעות ההסדר על האם דווקא, ולא על הקטינות. כך אנו למדים הן מעיקרי הטיעון המתחייבים לאם עצמה, הן מכתב התביעה המתוקן (שבו דומה שההשפעות הנתענות של הסדר נוהג מזה שנים מספר על הקטינות נטענו באופן כללי גרידא) והן מדברי האם עצמה בדיון ביום 28.2.24 (עמ' 3 שורות 8-25 ועמ' 5 שורות 8-11 לפרוטוקול).

11. אלא שעם כל ההבנה לטענות אלה, דומה שבבחינת האינטרסים של האם עצמה (במובחן מהאינטרסים של הקטינות), זו מבקשת למעשה לאחוז במקל בשני קצותיו. שכן מחד גיסא, היא עותרת לשנות את ההסדר באופן שדומה שהיא עצמה מודעת לכך שהאב לא יוכל ליישמו עקב עבודתו (שלא השתנתה כל עיקר מאז נכרת ההסכם), ואשר בגינו הגיעו הצדדים עצמם להסכם שאושר; עתירה שמאליה תוביל לדיון בהגדלת הסכומים הכספיים להם

תזכה, הואיל והיא עותרת גם לאכיפה כספית של זמני השהות. אולם מאידך גיסא האם איננה נותנת דעתה לכך שיש בהחלט בסיס לטענת האב בדבר מכלול החיובים השלובים בהסכם; קרי, לכך שהסדרי השהות המוסכמים שזורים באופן ישיר עם מכלול השיקולים הכלכליים שנשקלו בהסכם (לרבות שיעור המזונות שאיננו נמוך כל עיקר ו-ויתורו של האב על הזכויות בדירת המגורים). באופן זה, ובמיוחד שעה שבאינטרסים של האם – ולא בהכרח של הקטינות – עסקינן, אין ניתן לבחון לבדו אך ורק את שינוי המשמעותי של מנגנון הסדרי השהות, מבלי שיהיה צורך לבחון גם את מכלול השיקולים הכלכליים שנשקלו בהסכם, בבחינת "הנדסה לאחור" של ההסכם כולו.

12. אלא שהאם כלל לא עתרה לביטולו של ההסכם, שכזכור קיבל תוקף שיפוטי, ויתכן שלא בכדי. גם לא ברור במה שונה תמונת המצב היסודית עתה מזו שעיימה התמודדו הצדדים עובר לכריתת ההסכם ושלאורה הסכם זה אף אושר וקיבל תוקף שיפוטי. זאת, בין היתר גם בשים לב לאילוצי עבודתו של האב שלאורם בין היתר נקבעו הסדרי השהות בהסכם, אשר לא השתנו כל עיקר. הדברים אומרים דרשני.

13. האם גם לא הבהירה כאמור מפורשות (לא כל שכן בעיקרי הטיעון מטעמה) באיזו דרך נפגעות הקטינות עצמן (במובחן מהאם דווקא) כתוצאה מיישום דווקני של הוראות ההסכם.

14. גם לו אניח כי האם נאלצת עתה להתמודד עם מצב רפואי בלתי צפוי, הרי שבעיקרי הטיעון מטעמה היא לא נתנה לכך ביטוי (לא כל שכן בראיות של ממש), ולא ברור כל עיקר מה מידת השפעתו של מצב זה על עתירתה.

15. בנסיבות אלה, שוכנעתי כי אין הצדקה של ממש להורות על שינוי מנגנון זמני השהות המוסכם והפסוק.

16. לצד זאת, ובמיוחד שעה שגם מעיקרי הטיעון ודברי הצדדים עצמם בדיון עולה כי לכל הפחות חלק מן הרקע לסיטואציה שלפני נעוץ בקשיים בתקשורת ובמנגנוני קבלת ההחלטות ההוריים דווקא; ובמיוחד מקום בו לצדדים שניהם טענות הדדיות בדבר הפרת זמני השהות, אני בהחלט סבור שיש מקום להוסיף על הוראות ההסכם גם הוראות ביצוע בשני מישורים. האחד, בדמות מנגנון של תיאום הורי; והשני, בדמות השתתפות חייבים כספיים הדדית במקרה של הפרת הוראות ההסכם בדבר זמני השהות.

17. כפועל יוצא מכלל האמור לעיל אני מורה כדלקמן:

א. אני דוחה את עתירת האם לשינוי מנגנון זמני השהות המוסכם והפסוק.

ב. לצד זאת, אני קובע מנגנון של חיוב כספי סביב ביצועו של ההסכם, ולפיו בגין כל מפגש באמצע השבוע שלא כולל לינה אשר יופר, ישלם ההורה המפר להורה הניפר סך כולל של 300 ₪; בגין כל מפגש באמצע השבוע אשר כולל לינה, ישלם ההורה המפר להורה הניפר סך כולל של 500 ₪; ובגין כל מפגש בסוף שבוע ובחג ישלם ההורה המפר להורה הניפר סך כולל של 800 ₪.

חיובים אלה יהיו אכיפים במידת הצורך לפי דין ומסרונים כתובים ישמשו כראייה של ממש בשאלה האם איזה מההורים הפר את זמני השהות שבהסכם.

ג. בנוסף, והואיל ומנגנון הסדרי השהות תלוי בעיקרו של דבר בלוח המשמרות של האב אשר הוא בעל הנגישות לו, מחובתו של האב להעבירו באופן סדור וקבוע גם על פי הוראות ההסכם (סעיף 29 לו). שעה שההסכם מחייב תיאום מראש בין ההורים לפני תחילת כל חודש קלנדרי עם פרסום סידור העבודה, ושעה שיש להניח כי סידור העבודה איננו מתפרסם ימים ספורים בלבד לפני החודש העוקב, אני מחייב את האב להעביר את סידור העבודה שלו לאם לאלתר עם פרסומו ותוך שהאב יציין מפורשות בעת ההעברה אימתי הסידור פורסם. היה

ויתברר כי האב משתהה בהעברת סידור העבודה, תוכל האם לעתור לאכיפה כספית של ההעברה גם בתיק זה לאחר סגירתו.

ד. עוד אני מחייב את ההורים לשמר ערוץ תקשורת ענייני ומכבד ביניהם בכל הנוגע לקטינות – הן בעל פה והן בכתב (לרבות בתוכנות מסרים מידיים ומדיה חברתית).

ה. לבסוף, ובטרם כל פנייה אחרת לערכאה שיפוטית או ביצועית בנושא אכיפת זמני השהות, אני מורה לצדדים לפנות להליך של תיאום הורי, שבמסגרתו בין היתר יוכלו לפעול להסדרה וטיוב של מנגנוני התקשורת וקבלת ההחלטות שביניהם; להבניית מנגנונים קונקרטיים לטיוב תיאום הסדרי השהות על פי ההסכם; וכן לפיקוח נקודתי שוטף על הפרות של זמני השהות, שבמסגרת זו יקבל המתאם ההורי סמכות לפיקוח זה תוך שאני מחייב את ההורים עצמם לפעול על פי הכרעותיו. כאמור, גם מסרונים מידיים ישמשו כראייה של ממש בדבר הפרה של ההסדרים.

ככל שההורים לא יגיעו לכל הסכמה בדבר זהות המתאם ההורים, יפנו הם למתאם ההורי העו"ס מר XXXXX. בשכר הטרחה בגין התיאום ההורי יישאו הצדדים שווה בשווה.

18. בשים לב לתוצאה לה הגעתי, ובהתחשב בלז התובענה, כל צד יישא בהוצאותיו.

**פסק הדין מותר בפרסום בהשמטת מלוא פרטי הזיהוי של הצדדים ובני משפחתם.
המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.**

ניתן היום, כ"ו תמוז תשפ"ד, 01 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.


בן שלו, שופט

הורד קובץ

בעלי דין המבקשים הסרת המסמך מהמאגר באמצעות פניית הסרה בעמוד ['צירת הקשר'](#) באתר. על הבקשה לכלול את שם הצדדים להליך, מספרו וקישור למסמך. כמו כן, יציין בעל הדין בבקשתו את סיבת ההסרה. יובהר כי פסקי הדין וההחלטות באתר פסק דין מפורסמים כדין ובאישור הנהלת בתי המשפט. בעלי דין אמנם רשאים לבקש את הסרת המסמך, אולם במצב בו אין צו האוסר את הפרסום, ההחלטה להסירו נתונה לשיקול דעת המערכת

Disclaimer

הודעה

באתר זה הושקעו מאמצים רבים להעביר בדרך המהירה הנאה והטובה ביותר חומר ומידע חיוני. עם זאת, על המשתמשים והגולשים לעיין במקור עצמו ולא להסתפק בחומר המופיע באתר המהווה מראה דרך וכיוון ואינו מתיימר להחליף את המקור כמו גם שאינו בא במקום יעוץ מקצועי.

האתר מייעץ לכל משתמש לקבל לפני כל פעולה או החלטה יעוץ משפטי מבעל מקצוע. האתר אינו אחראי לדיוק ולנכונות החומר המופיע באתר. החומר המקורי נחשף בתהליך ההמרה לעיוותים מסויימים ועד להעלתו לאתר עלולים ליפול אי דיוקים ולכן אין האתר אחראי לשום פעולה שתעשה לאחר השימוש בו. האתר אינו אחראי לשום פרסום או לאמיתות פרטים של כל אדם, תאגיד או גוף המופיע באתר.